

danske, tyske, græske og latin-
ske Kilder.

Jeg anerkender vor Skole, fordi det Aandsliv, der fremmes der, er kristeligt og luthersk — og bygget paa Kærlighed til Gud og til hans Sag.

Jeg anerkender vor Skole, fordi „hvad vi faar i Blair, det faar vi grundigt."

Jeg anerkender vor Skole, fordi der raades man til at drikke af den engelske Kilde — saa man ikke skal skryde, naar man kommer ud i Orkenen. Og der har i de senere Aar altid været Vand nok i Kilden.

James N. Lund.

Vor Skole.

Med vor Skole mener jeg Skolen i Blair. Om den har der nu og da været skrevet i Danskere, og det er vist godt og ret, blot ikke det forsummer i det personlige.

I Kirkeblad Nr. 9, staar der Sidel: „Tiden gaar hurtigt fra os. Vor Arbejdsdag er snart endt!" Det er sandt. Og burde saa ikke denne Erkendelse bevæge os til saa meget hjerteligere og trofastere at slaas Kreds om de Opgaver, som Gud gav os i vor Kirke? Blandt vore Fælleselever er vel ingen større end den, der skulde løses gennem vor Skole. Naar vi saa tænker paa vor Skole, er der vel ingen, der elsker den og har lidt Forstaaelse af det Arbejde, der udføres, uden at vi ogsaa erkender, at vi burde tage bedre fat ud over hele Linien. Vi trænger til flere Lærere ved Seminariet. Kan vi billigt vente, at vore 2 Lærere skal kunne udføre det Arbejde, som 4 eller flere Lærere udfører ved andre Præsteskoler? Og i Forbindelse med vor Seminar burde vi have et fuldt College Kursus, der kunde staa Maal med det, der bydes andre Steder, saa vor opvoksende Ungdom foretrak vor Skole fremfor andre Skoler, der nu drager mange af vore unge. Men hvad er nu Grunden til, at vor Skolevæsen ikke er i den Gænge, som vi kunde ønske det?

Mon vi ikke har fejlet ved at sprede vore Kræfter under Forsøg paa at opbygge og drive flere Skoler? Muligt at noget af dette var unndgaaligt. Vi maatte her som paa saa mange andre Omraader prøve os frem. Nu burde vi imidlertid være naaet til klar Erkendelse af, at skal vi overhovedet blive ved at drive denne Virksomhed, da bør vi samle al vor Interesse og alle vore Midler om den ene Skole, vi har, nemlig Skolen i Blair.

For det andet mener jeg, at vi har vist ikke set stort nok paa den Opgave. Det er muligt, at Omstændighederne ogsaa her er spillet ind. Vi er vokset fra et lille Kirkesamfund med faa Midler til et større, der nu som aldrig før trænger til en virkelig god Skole, baade hvad Bygninger, Udstyr og Lærerpersone angaar.

Det, der kan hjælpe os udover alt dette som meget andet, vi har at kæmpe med, er, at vi erkender og bekender det for Gud og beder om mere Tro, Kærlighed og Visdom til at indhente det forsømte og høde paa det, i hvilket der er fejlet. Men skal dette lykkes, som jeg tror enhver, der elsker Guds Riges Arbejde, beder om og haaber paa, da maa vi heller ikke fortie men derimod stærkt betone, at der skal Penge, ja mange Penge til, for at faa vor Skolesag ret paa Fod.

Det er muligt, at en eller anden tænker: Det er umuligt. Kan vi med Nød klare de nuværende Udgifter forbundne med vor Skole, hvorledes skulde vi da kunne tænke paa noget mere? Det faar saa at være. Der er dog vist ogsaa en hel Del iblandt os, som er af den faste Overbevisning, at Skolesagen skal og maa frem. Velsignelsen forbunden med vort mindre Skolearbejde nøder og driver os til det større. Mon nogen, der var med ved Aarsmødet i Luck, Wis., kan glemme den Time, da Gældsindsamlingen blev drøftet? Da Forsla-

get kom frem om at samle de 25,000 Dol. strammedes ikke en Skagle; men aldrig saa snart forstod vort Folk, at det næste Forslag drejede sig om noget langt mere, nu gjaldt det den hele Gæld, Rub og Stub, da mærkede vi som aldrig før ved vore Aarsmøder, at der var Villie til at tage fat. Og gentog det sig ikke ud over hele vor Kirke, hvor der da blev arbejdet for den Sag? Men den Gang var det Gælden, det gjaldt, og den var man saa led og ked af, at man næsten ikke kunde andet, siger du. Kan være. Det var jo da ogsaa til at blive ked af at gaa og vade i den sølle Gæld, der voldte saa meget Bryderi fra Aar til Aar.

Men det kunde da ogsaa være, at den Tid snart er inde, at vort Folk for ramme Alvor bliver ked af at tænke paa, at vi ikke er naaet længere frem med vort Skolearbejde, der dog maa være af lige saa stor Betydning for os som for de mange andre Kirkesamfund, der vil fremad og ikke staa i Stampe. Ja, men hvor skal dog alle de mange Penge komme fra? De vil komme fra Herren. „Ham hører Guldet og Sølvet til," og hvor har han dog velsignet vort Folk! Herren har givet os langt flere Midler, end alle vore Virksomheder har behov. Før vi afskriverede til Samfundets Gæld, blev der sagt i en Prædiken i Blair, at det var slet ikke noget uoverkommeligt, det drejede sig om; thi var det nødvendigt, kunde Blair Menighed alene afkaste Gælden. Aah, hvad kunde vor Kirke ikke udrette, om Herren ret fik Lov at fylde vore Hjerter med Kærlighed til vor herlige Frelser og hans Gerning paa alle Omraader.

Hvor mange rige Mænd har vi ikke blandt vort Folk baade i By og paa Land, maaske dog mest paa Landet. Hvor mange af eder kunde ikke skænke større Summer for ikke at sige store Summer, uden at hverken I eller eders Børn kom til at savne det, blot Sagens Storhed og Nødvendighed kom til at gribe eders Hjerter?

Andre Kirkesamfund faar nu og da en Bygning gjældfrit tilskødet til Minde om denne eller hans Kærlighed til Guds Riges Sag. Kunde du, som har saa rigeligt af timeligt Gods ikke gøre det samme som Igæld for Herrens Godhed mod dig og dine? Eller er det kun de andre, Herren har været gode ved? Tænk tilbage, da du for mange Aar siden kom herover med et Par tomme Hænder. Hvem fyldte dem? Forstaar du, at det var Herren, da kan du ikke sige nej til Tanken om, hvor dog vort Skolearbejde ogsaa har timelige Midler fornødent. Det bør da ikke forundre nogen, at der trænges til flere Bygninger ved vor Skole, og at nogle af de gamle i høj Grad trænger til en grundig Overhaling. Det var med smaa Kaar og med faa Midler, de blev opført, og naar der nu trænges til Udvidelse og Forbedring, saa er det da noget, som enhver Farmer paa Prærien saa godt forstaar. Hvor glade vi end var ved vore Sodhuse og Sodstalde, saa gjorde Trangen til noget større og bedre sig gældende, saaledes ogsaa med vor Skoles Bygninger.

Andre Kirkesamfund samler store Skolefund for at befæste deres Skolearbejde og for at føre det videre frem, og mon ikke ogsaa vi maa frem ad den Vej? Jeg indrømmer, at der skal Tid til alt. Vi har vel næppe forvænet det, men i Betragtning af: „Tiden gaar hurtigt fra os. Vor Arbejdsdag er snart endt," bør vi da ikke snart tage fat for Alvor? Der var da vist ikke et eneste troende Menneske i vor Kirke, som ikke var glad ved, da vor Gæld blev afkastet; men mon ikke en endnu større Glæde vil fylde vore Hjerter den Dag, da vi som med eet Hjørte slaas Kreds om vor Skolesag og skaffer de fornødne Midler til Vej for at faa en Skole, der kan staa Maal med

andre Skoler, en Skole, hvor vor Ungdom kan samles med Glæde, fordi Far og Mor fik det rette Syn ogsaa paa den Sag? Og mon saa ikke alt andet, der kunde være at rette, vil rette sig — som af sig selv?

L. H. Kjølner.

DANMARKS KORRESPONDANCE.

Sønderjydernes Besøg.

Hovedstaden har staaet i Flagenes Tegn i næsten hele den sidste Maaned. Og det er de sønderjydske Soldater Skyld i. Folk har endda været saa glade for at faa luftet deres Flag, at de har ladet dem hænge og daske ude Natten over—men naturligvis, der var jo ogsaa nogen Besvarlighed forbunden med saadan hver Morgen i en hel Maaned at skulle op paa Taget og hejse det himmelfaldne.

I fire Hold kom vore sønderjydske Gæster—snart vore sønderjydske Landsmænd—og skönt man skulde anse det for lidt anstrengende at vedligeholde Begejstringen ved hver Dampers Ankomst og lade den udfolde sig over for hvert nyt Hold Gæster, maa jeg sige, at det lykkedes over al Forventning. Pressen laa paa Lur i Helsingør for at borde de ankomende Transportdampere og gøre Turen med gennem Sundet, Københavnerne var som sædvanlig villige til at troppe op i Frihavnen i al Slags Vej og Belysning og Politiet var som sædvanlig ude af Stand til paa praktisk Maade at arrangere det fornødne m. H. t. Afspærringen o. lign. i et saa farefuldt Terræn som Frihavnen i Halvmørke.

Og de sønderjydske Krigsfanger, som England og Frankrig velvilligst havde overladt os, fik altsaa som man kan forstaa en Modtagelse, de var glade og rørte over. Deres Kvarterværter slæbte troligt rundt med dem til Fester og Gudstjenester og opfattede ganske sikkert ikke, at at det eneste, de unge Soldater tankte paa og ønskede, var at slippe over Vamdrup saa hurtigt som muligt for at gense Far og Mor eller Kone og Børn. Og Provinsbyerne stod og stirrede paa al den Stads, Hovedstaden gjorde af Sønderjyderne, og de tænkte: Saaden noget maa vi ogsaa have! Og saa arrangerede de ogsaa Fester og Gudstjenester og Foredrag og slæbte vore søndenaandede Gæster videre ud i Landet; Roskilde, Helsingør og Sorø var omhyggelige Værter for dem. Men da saa ogsaa Næstved kaldte, blev det dog Sønderjyderne for meget, og der mødte kun 14 Gæster, for hvilke gamle Kammerherre Castenshiold fra Borrebye holdt Foredrag.

Nu er de fleste naaet hjem til deres Kære sønden Aa. Vi var glade for at se, hvordan de saa ud, sunde stærke og ret velnærede — de maa have haft det godt i de engelske og franske Krigsfangelejre. Men hvor maa Ty-skernes have skrabet Bunden, hvad Mandskab angaar; der var ganske unge Drengene imellem, og det var dog Mandskab fra Krigens første Tid: —

Nu er Hovedstaden atter faldet til Ro efter de sønderjydske Fester, nu er Flagene atter lagt sammen og blevet efterst i Splitenderne, som Foraarsblæsten har været lidt ublid med. Og de skulde jo gerne være rigtig fine, naar de skal op igen den Dag, da vi for Alvor skal flage for Sønderjyderne—eller retters sagt for Sønderjylland!

Varerne fra Amerika.

Aager, Kædehandel og Jobberi—det er de tre Følgesvende, der marscherer i Kølvanet paa Dampene, der bringer Varer fra Amerika til os. Og saa er det jo egentlig et tvivlsomt Gode, at Amerikanerne leverer os Varer og til en rimelig Pris—naar Forbrugerne i Danmark maa betale Priser i Butikkerne, der er ud over al sund Fornuft.

Som til Svinefædet. Eksporterne i Amerika solgte det for godt en Krones Penge Ki-

loet, men det forhandles i Butikkerne i Danmark til 4 Kr. Kiloet, en stram Pris for en Vare, som navnlig Smaafolk i disse smørfattige Tider har saa haardt Brug for. Men Forholdet siges at være det, at „driftige" danske Agenter er rejst over Atlanten for at opkøbe Fedtpartier, som de saa straks har videregjort, hvorved det har passeret nogle Hænder før det naar frem til Spækholderens Vindue.

Eller hvad mener man om Priserne paa de dejlige amerikanske Spiseæbler. Ved Afskibningen fra Amerika er deres Pris omkring 40 Øre Kiloet, men i københavnske Forretninger maa man ikke desto mindre betale e. 3 Kroner Kiloet!

Og saaledes kunde man blive ved. Man ved egentlig ikke, om det ikke kan være nogenlunde ligegyldigt, enten man ingen Varer faar herover, eller om man faar nogen som kun Gul-aschforbrydere og anden Konservesadel kan tillade sig at købe og dermed opholde en Tilværelse der dog ingen Nytte er til for Samfundet.

Ligbrændingsvæsenet.

Det gaar efterhaanden op for flere og flere her hjemme, at Ligbrænding er at foretrække for Begravelse, og „Dansk Ligbrændingsforening" kan da ogsaa i sin Aarsberetning melde om stadig stigende Tilgang af Medlemmer; saaledes er disses Antal steget i Løbet af 1918 fra e. 7,700 til e. 10,700 eller med omkring 3,000, en Fremgang, der mulig til Dels har sin Rod i den voldsomme Spansk-Epidemi i Fjor.

I Aarets Løb foretoges 360 Ligbrændinger, altsaa 1 om Dagen, heraf 300 i København og Frederiksberg, Resten i Provinserne; de 250 brændte hensattes i Urnehal og Urnehave, medens de øvrige bisattes i Kirkegaard.

Ved de 219 Brændinger foretoges religiøse Ceremonier, 27 foregik borgerligt og 30 uden foregaaende Højtideligheder.

Foreningens Aarsregnskab for 1918 viser en Indtægt paa e. 200,000 Kr. og Udgift paa e. 65,000 Kr., i Status er opført en Kassebeholdning paa 131,000 Kr. **Forlystelser under Krigen.** I Finlandsaaret før Krigen svarer det til Staten en Forlystelsesaftagelse af e. 1½ Mill. Kr., et Beløb, der steg til det i 1917-18 naaede op over 2¼ Million, hvad der dels har sin Grund i Billetpriserne Forhøjelse, dels i det voksende Besøg overalt: det er jo saadan nu, at der er røde Lygter udenfor alle Forlystelsesaftagelsestæbementer ganske ligegyldigt om det er noget Juks, der præsenteres.

Særlig Biografteatrene møder med en større Opgang, nemlig fra 579,000 Kr. til 902,000 Kr., Afgiften af Tivoli gik fra 43,000 til 67,000 Kr., af Teatre fra 415,000 til e. 600,000 Kr. o. s. fr. Disse Tal omfatter altsaa hele Landet—for København alene afgav Forlystelsesaftagelserne i Løbet af 1916 en Afgift paa omtrent 1½ Mill. Kr. Edward Spore.

Indre Mission paa Færøerne.

Det er en bekendt Sag, at Færøerne er en god Arbejdsmark, aandeligt talt; her er megen Hørelst: underligt nok, at Indre Mission ikke tidligere i større Maalestok har benyttet sig af den gode Lejlighed, som her frembød sig. Der har vel været arbejdet lidt af Indre Mission her; men uden særligt Held. Derimod har Baptister været meget virksomme her, og de har haft stor Fremgang en lang Tid; nu synes ogsaa de at være i Tilbagegang paa Grund af indre Uenighed. Det glæder vi os over, som i Baptismen ser en falsk Lære, som kun volder Splid, overalt, hvor den kommer frem.

Maaske det saa er et gunstigt Øjeblik, at Indremissionen nu begynder at arbejde mere-energisht her. For nylig kom der en Indre Missionær til Sudesøen, og snart udsendes der 2 Missionærer til Øerne her. De skal virke i Sø-

mandsmissionen og ved Prædikerejser, og de har faaet Tilladelse af Biskoppen til at tale i Kirkerne, hvilket sikkert vil modarbejde den her paa Øerne gængse Opfattelse, at Indre Mission er en Sekt ligesom Baptismen, nu vil man da faa at se, at Indre Mission er et Arbejde; vi vil haabe til Gud, at det maa lykkes. K.

DE NY SALMEBØGER:

Nr. 30. Sort Marokko, Guldsnit, \$2.50.
Nr. 30 U. T., samme — Uden Tekster, \$2.25.
Nr. 28. Læderbind, Guldsnit \$2.00.
Nr. 23. Stærkt presset Shirting, \$1.25.
Dan. Luth. Publ. House.

Ikke billige Bøger

men

BØGER BILLIGT.

I disse mærkelige Tider, da alting er dyrt, og Prisforhøjelser hører til Dagens Orden, kan det maaske virke velgørende for en Gangs Skyld at se noget om Prisnedsættelser.

Følgende Bøger sælges, saa langt nærværende Forsyning rækker, til vedføjede meget lave Priser. Men da vi af adskillige Ting kun har enkelte eller faa Eksemplarer, bedes man saavidt muligt — især naar Penge følger med Ordren — at opgive „second choice".

De fleste af de Bøger, der her tilbydes, er mere eller mindre hyldeslidt eller falmet, men de er i alle Tilfælde hele og ordentlige.

Paa enhver Ordre, der beløber sig til \$5.00 eller mere, tilstaaes 10% Rabat. Overstiger Ordren \$10.00, maa man fradrage 15% fra Summen af de nedsatte Priser.

En glimrende Anledning for Biblioteker og Læseforeninger.

2. En gammeldags Pige. Fortælling af Louise M. Alcott. 350 Sider. Indbundet 50
3. Martyrer i den lutherske Kirke. 224 Sider, indb... 25
4. Evangeli Harmoni. Ylvisaker. Indb. 40
5. En Eventyrkrans. Af Helene Nyblom. 160 Sider, kartonneret 25
6. Forborgens Kraft. Af Moody. Indb. 25
7. Under vilde Roser. Skotsk Fortælling af Ian Maclaren. Indb. 50
8. Breve til mine Børn fra det hellige Land. Karton. 20
9. Praktisk Dyr lægebog. Indb. 50
10. Nordisk Missionstidsskrift 1913. (Koster \$1.00 per Aargang). Indb. 50
11. Augustins Bekendelser. Indb. 25
12. Ved skiftende Belysning. 25
13. Digte og Skizzer af danske Forfattere. Udgiven af Chr. Richardt. 167 Sider. Indb. 25
14. Richard Baxter: Vejen til Livet. Omslag 25
15. Stormænd. Fem Levnedsskildringer af bekendte Skikkelser i Missionshistorien. Af Past. Harold Jensen. Indb. 25
16. Angars Levnet. Rimbort. Indb. 25
17. H. C. Andersens Liv. Fortalt for Børn. Kartonneret 10
18. Jesu tre Besøg i Bethania. Af Pastor Hans Knudsen. 428 Sider. Omsl. 40
19. Præst og Formand. Past. G. Hoymes efterladte Papirer. 421 Sider. Indb. 50
20. Den lyse Gud. Roman fra Mexicos Erobring. Af Lewis Wallace. Indb. 50
21. Syv Prædikener for Børn. Af Gordon Calthrop. Omsl. 10
22. Sangbog for Børn og Ungdom. 204 to-, tre- og firstemmige Sange for Mandskor og blandet Kor. Samlet af E. Jensen. Indb. 75
23. Arndts Konfirmationsgave. Indb. 25
24. Davids Throne. Ingraham. Indb. 50
25. Evigt Liv med idel Glæde. Past. N. P. Graven-gaard. Ind. 50

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebraska.

THE SUNDAY-SCHOOL BOOK FOR 1919.

PRIMARY—Mrs. Christiansens Bible Stories, New Testament \$0.30

INTERMEDIATE—New Testament Bible History, with corresponding Parts from the Catechism .. \$0.30

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Dansk luthersk Mission i Amerika

I TIDEN FØR 1884.

Af Prof. P. S. VIG.

Udgiven af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite.

PRIS \$1.00.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.